

Příběh pokračuje. Přírůstky ve sbírkách Židovského muzea v Praze 1994-2014

Židovské muzeum v Praze připravilo u příležitosti 20. výročí své činnosti jako nestátní organizace výstavu, která představuje více než 100 výjimečných exponátů, jež se staly součástí jeho sbírek právě v posledních dvou dekadách. Prostřednictvím vybraných uměleckých děl, rukopisů, knih, archiválií, rituálních předmětů i předmětů denní potřeby expozice seznamuje se základy akviziční práce muzea a přibližuje nejen historii jednotlivých předmětů, ale i příběhy jejich původních majitelů.

Od znovuoobnovení samostatné činnosti v roce 1994, kdy stát vrátil židovským organizacím sbírky jednoho z nejnámennějších židovských muzeí v Evropě, věnuje Židovské muzeum v Praze rozvíjení svých fondů mimořádnou pozornost. Po dlouhých 44 letech, kdy státní orgány využívaly muzeum jako turistický cíl a spíše než jeho rozvojem se zabývaly tím, jak jeho sbírky rozprodat do zahraničí, se doplňování zásadních mezer ve sbírkových souborech stalo hlavním úkolem jeho odborných pracovníků.

Získávání přírůstků však neznamena jen pouhé shromažďování předmětů a uměleckých děl pro jejich estetickou kvalitu, ani o prosté doplňování již existujících typologických a chronologických sbírkových řad. Jde především o příběhy věcí a příběhy lidí, jimž tyto věci patřily, a o hledání souvislostí. Jak říká kurátorka sbírky vizuálního umění Michaela Sidenberg: *„Část sbírek Židovského muzea v Praze tvoří řada reprezentativních či dokumentárních vyobrazení, ale také nespočet drobností z dobové masové produkce, i privátních efemer: s láskou vytvářených, pořizovaných, sbíraných, uchovávaných a dotýkaných předmětů. Jsou mezi nimi portréty i topografika, často ale také reklamní předměty, suvenýry či příležitostné upomínkové drobnosti, jejichž význam většinou není nezasvěcenému na první pohled zcela zřejmý. Odhalit jej – to je proces zkoumání nejjemnějších souvislostí ztrácejících se v nánosech času, ale v případě židovské historie také ve víru tragických událostí.“*

Pozornost při hledání nových akvizic se přitom nezaměřuje jen na „synagogální předměty“ nebo „výtvarné umění“, ale na všechny oblasti židovského života – od trojrozměrných předmětů z běžné soukromé i společenské sféry, přes osobní výpovědi přeživších šoa a předměty osobní povahy, které jsou mimořádně vzácnými hmotnými připomínkami popisovaných událostí, sběr dokumentů kulturních, sociálních a společenských souvislostí života židovské komunity, židovských podnikatelů a firem až po vlastní výzkum prováděný v genizách, tedy historických úložištích nepotřebných předmětů v synagogách.

Na rozdíl od let komunistického režimu, kdy neexistoval volný trh se starožitnostmi, je nyní příležitostí k doplňování muzejních sbírek mnohem více. Kromě možnosti nakupovat na domácích a zahraničních aukcích či získávat sbírkové předměty přímým nákupem na volném trhu se stále častěji objevují i mimořádné přírůstky ve formě darů či odkazů jednotlivců. Výstava je proto také vyjádřením poděkování všem donátorům, kteří umožnili, aby příběh výjimečných sbírek Židovského muzea v Praze pokračoval.

Z několika tisíc nových položek z let 1994-2014 vybrali kurátoři muzea předměty, které mají veřejnosti představit celou škálu sbírkotvorných aktivit ŽMP. V rámci výstavy se tak české i zahraniční veřejnosti mimo jiné vůbec poprvé představí synagogální opona z Mladé Vožice z poloviny 19. století, kterou se jako vůbec první pohřešované judaikum českého původu podařilo v březnu tohoto roku úspěšně restituovat ze Spojených států amerických.

Díky moderní technice si návštěvníci budou moci prohlédnout i exponáty, které nebylo možno vzhledem k jejich rozměrům nebo technickému stavu vystavit přímo, nebo si některé z předmětů prohlédnout detailněji či si je prolistovat – například album 33 ručně malovaných pohlednic Eugena von Kahlera z let 1897-1901 či Pamětní list z cesty do Lán na hrob Charlotte Garrigue Masarykové, který vytvořil Robert Guttman v roce 1928. Zvláštní místo pak v audiovizuální části zaujal výběr z unikátního setu kolorovaných diapositivů z počátku 20. století, tematicky spojených s územím Palestiny, a nahrávka skladby Kol Nidrei, op. 47 Maxe Brucha z roku 1881, jak ji zaznamenal hrací pás do klavírního automatu lipské firmy F. L. Hupfeld, AG, z roku 1922.

Autorkami scénáře a libreta výstavy jsou Dana Veselská a Michaela Sidenberg.

Příběh pokračuje. Přírůstky ve sbírkách Židovského muzea v Praze 1994-2014

24. dubna – 3. srpna 2014

Komentované prohlídky: 6. června a 21. června 2014 vždy od 15.30 h

Židovské muzeum v Praze – Galerie Roberta Guttmanna

U Staré školy 3, Praha 1

www.jewishmuseum.cz

otevřeno denně kromě sobot a židovských svátků 9-18 h

Kontakt pro média:

Jana Havlíková

T: 222 749 281, M: 603 867 285

E: jana.havlikova@jewishmuseum.cz